

нистерътъ му ще го потуша по рамото и ще му каже: „Аферимъ! продължавай!...“ за дѣто половина часъ го позорѣ прѣдъ толкова свѣтъ! Карафинковъ не направи сговоръ съ свѣстѣта си, той постоя за убѣжденията си. Той прѣвъ подписа отчислението си. Ако тука не видишъ величие на характеръ и куражъ, любопитенъ съмъ дѣ ще го намѣришъ...

Тачевъ се прѣвиваше отъ смѣхъ.

— Вѣсторгавай се. вѣсторгавай се!.. Карафинковъ вече е очисленъ прѣди три недѣли!

И Тачевъ слѣдваше да се кикоти, като крѣпеше очилата си, които движението на мишцѣтъ на лицето му испаждаше отъ носа.

Кардашевъ се запрѣ смаянъ.

За него това извѣстие бѣше грѣмъ отъ вѣдро небе.

Сега Карафинковъ му се яви въ свѣстѣмъ ново освѣщение. Обясни си той друго-яче сега и негодованието му, и безпощадността на ударитѣ му противъ правителството.

Тачевъ се укроти отъ смѣха си и обясни:

— Ето що значи да се изолира човѣкъ свѣстѣмъ отъ политиката. Ти незнайше това, понеже не четешъ вѣстници. Карафинковъ го отчислихъ изведнажъ, безъ да е далъ поводъ да мислатъ, че съчувствова на опозицията. Той освѣнѣ службата си, нищо друго незнаеше, политическитѣ му убѣждения, му ги диктуваше интересътъ му и той добрѣ го пазеше. Сичкитѣ увлѣчения, закононарушения, произволи отъ правителството, тѣй прѣувеличено прѣдставени и тѣй строго осждени отъ него, сж ставали при неговото служене въ министерството, той ги е знаялъ, одобрявалъ, и даже измислялъ, и е турялъ и своя подписъ на распорежданията, които сж ги порячвали и узаконявали... Той се не е възмущавалъ тогава. Той нѣмаше и да гъкне, ако не бѣше истудено топлото му мѣсто. Той е озлобенъ, и вика. Като знамъ сичко това, азъ неможахъ